

Sygn. akt III AUa 918/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Lucyna Guderska (spr.)

Sędziowie: SSA Janina Kacprzak

del. SSO Sławomir Górny

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Sztuka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2015 r. w Ł.

sprawy **E. A.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o emeryturę

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 11 czerwca 2014 r. sygn. akt V U 295/14

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 918/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 5 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił E. A. prawa do emerytury w obniżonym wieku wskazując, że nie udowodnił on co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do stażu szczególnego okresów: od 7.03. do 13.09.1983r., od 8.04.1981r. do 31.10.1982r., od 14.11. do 18.12.1982r., od 1.01. do 6.03.1983r., od 2.01.1984r. do 17.11.1985r., od 6.07.1986r. do 31.08.1987r., od 1.11.1990r. do 14.07.1991r., od 1.09.1987r. do 2.10.1988r., od 3.10.1988r. do 20.06.1989r., od 16.07.1989r. do 2.02.1990r., od 10.02. do 2.10.1990r., od 8.10. do 31.10.1990r. i od 15.07.1991r. do 2.12.1992r. wskazując, że zaświadczenie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach nie spełnia wymogów formalnoprawnych – wystawione zostało przez (...), która nie jest następcą prawnym zlikwidowanego pracodawcy Techma O.. ZUS nie uwzględnił również okresu od 1.02.1994r. do 31.12.1998r. ponieważ pracodawca nie określił charakteru pracy według wykazu, działu i pozycji zgodnie z rozporządzeniem RM z 7.02.1983r.

Ponadto organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy okresów :

1/ 18.11.1985r., 2.10.1988r., 4.03.1994r., 9.04.1997r., 25.08.1997r., 3-5.10.1997r., 24-30.11.1997r. - gdyż w tych okresach przebywał na urlopie bezpłatnym;

2/ od 19.11.1985r. do 30.06.1986r. – z uwagi na brak świadectwa pracy z Przedsiębiorstwa (...), do którego był oddelegowany z macierzystego zakładu pracy;

3/ 3.03.1993r. i 5.01.1994r. ponieważ był zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku;

4/ od 16 do 31.12.1993r. i od 8 do 15.06.1994r. – gdyż w tych okresach przebywał na urlopie dewizowym.

W odwołaniu od tej decyzji E. A. wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury wskazując, że w zakwestionowanych okresach pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton oraz jako maszynista-operator dźwigu samochodowego.

Zaskarżonym wyrokiem z 11 czerwca 2014r. Sąd Okręgowy w Kaliszu zmienił powyższą decyzję i przyznał E. A. prawo do emerytury od 1 grudnia 2013r.

Sąd I instancji ustalił, że E. A., urodzony (...), w dniu 6.12.2013r. złożył wniosek o emeryturę.

Na dzień 1.01.1999r. wnioskodawca udokumentował staż ubezpieczeniowy w wymiarze 28 lat 3 miesięcy i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W dniu 8.11.1975r. uzyskał prawo jazdy wszystkich kategorii z wyjątkiem autobusów i został zarejestrowany do zawodu kierowcy, operatora dźwigów, zaś w dniu 17.12.1982r. ukończył podstawowy kurs spawania elektrycznego.

Od 8.04.1981r. do 31.12.1992r. E. A. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...), przy czym wielokrotnie pracował na kontraktach zagranicznych. W świadectwie pracy z 15.02.1999r. wskazano, że pracował na stanowisku kierowcy-operatora, zaś w świadectwie pracy z 18.12.1992r. podano, że pracował na stanowiskach kierowcy, ślusarza i kierowcy – operatora. Z dokumentacji zawartej w aktach osobowych wnioskodawcy wynika, że od 15.07.1991r. pracował w NRD na stanowisku kierowcy-operatora, od 1.06. do 3.10.1988r. w NRD jako operator dźwigu, od 2.01.1984r. jako kierowca a od 15.09.1983r. jako ślusarz w Czechosłowacji, zaś od 2.01.1982r. i od 1.01.1983r. jako kierowca i od 19.11.1985r. jako ślusarz-spawacz w NRD.

W kraju wnioskodawca pracował na stanowisku kierowcy albo operatora dźwigu samochodowego (na budowach obiektów przemysłowych prowadzonych przez Techmę O.), przy czym były to pojazdy o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jedynie od 7.03.1983r. w związku z odebraniem mu prawa jazdy wnioskodawca pracował jako ślusarz do 1.01.1984r.

W okresie od 8.04.1981r. do 2.12.1992r. wnioskodawca łącznie przepracował jako kierowca i operator 10 lat i 3 dni.

Od 19.11.1985r. do 30.06.1986r. wnioskodawca pracował jako spawacz elektryczny na budowie eksportowej jako pracownik Przedsiębiorstwa (...)–Zachód we W..

Z Przedsiębiorstwa (...) utworzona została Spółka (...), która na bazie przejętego taboru i pracowników wykonywała usługi transportowe. E. A. pracował w tej Spółce od 1.02.1994r. do 30.04.2004r. jako kierowca samochodów o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton i operator dźwigu samochodowego R..

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy jest zasadne.

Przywołując treść art. 184 ust. 1 i art. 32 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz § 2-4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze Sąd Okręgowy wskazał, że zebrany materiał dowodowy pozwala na zaliczenie do stażu szczególnego okresu pracy wnioskodawcy w Techma-O. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton oraz operatora dźwigu kołowego co najmniej w okresach wskazanych w wyliczeniu ZUS z 12.05.2014r., tj. w wymiarze 10 lat i 3 dni.

Zdaniem tego Sądu, również okres zatrudnienia wnioskodawcy w spółce (...), gdzie wykonywał on pracę kierowcy pojazdów o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton, podlega zaliczeniu do stażu pracy w warunkach szczególnych jako wymienioną w wykazie A dział VIII, poz. 2 pkt 5 zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i (...)

Metalowego z 30.03.1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

Sąd wskazał, że powyższe okresy do 31.12.1998r. stanowią łącznie ponad 15 lat.

W ocenie Sądu Okręgowego zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach podlega również okres pracy wnioskodawcy na stanowisku spawacza na budowie eksportowej od 19.11.1985r. do 30.06.1986r., co już nie ma wpływu na sytuację ubezpieczonego.

Sąd I instancji uznał, że wnioskodawca spełnił również pozostałe warunki określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i dlatego na podstawie art. 477.14 § 2 k.p.c. zmienił decyzję organu rentowego przyznając wnioskodawcy prawo do emerytury – zgodnie z art. 129 tej ustawy – od miesiąca złożenia wniosku.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył organ rentowy, zarzucając naruszenie art. 184 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz naruszenie art. 233 § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy - nie kwestionując pracy w szczególnych warunkach wykonywanej przez wnioskodawcę w zakładach (...) w wymiarze 10 lat i 3 dni oraz w TOP-TRANS od 1.02.1994r. do 31.12.1998r. - podniósł, że nie cały okres zatrudnienia w TOP-TRANS podlega zaliczeniu do stażu szczególnego, gdyż w tym okresie ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego i miał okresy niezdolności do pracy. Skarżący podniósł, że w czasie urlopu bezpłatnego wnioskodawca pracował jako operator dźwigu w Zakładach (...) w K. od 16.04. do 15.06.1994r., w tym miał urlop dewizowy od 8 do 15.06.1994r. oraz w Zakładzie Produkcyjno- (...) w K. od 26.09. do 23.11.1997r., w tym przebywał na urlopie bezpłatnym od 2 do 5.10.1997r., a ze świadectw pracy nie wynika, czy była to praca w szczególnych warunkach i dlatego okresy te nie mogą być zaliczone.

Wyluczając powyższe okresy – zdaniem organu rentowego – wnioskodawca nie legitymuje się stażem szczególnym w wymiarze 15 lat, gdyż Sąd Okręgowy bezpodstawnie uznał, że do pracy w warunkach szczególnych podlega zaliczeniu również okres pracy na budowie eksportowej od 19.11.1985r. do 30.06.1986r. w charakterze spawacza, która to praca nie została należycie udokumentowana. Skarżący wskazał, że okoliczność ta wynika jedynie z twierdzeń ubezpieczonego, gdyż książka spawacza potwierdza jedynie uprawnienia wnioskodawcy a nie wykonywanie przez niego tego rodzaju pracy.

Sąd Apelacyjny dodatkowo ustalił i zważył, co następuje:

E. A. w okresie od 19 listopada 1985r. do 30 czerwca 1986r. został skierowany przez (...) we W. do pracy na budowie eksportowej w NRD, gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w brygadzie spawalniczej jako spawacz przy montażu konstrukcji stalowych (dowód: zeznania świadka W. F. (1) na rozprawie w dniu 25.06.2015r. od 00:03:00 do 00:07:00).

Sąd Apelacyjny dał wiarę zeznaniom świadka W. F. (1) jako logicznym i korespondującym z treścią wystawionego przez (...) .S.A. w likwidacji we W. świadectwa pracy z 21.02.2003r. oraz świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 21.02.2003r., z których wynika, że E. A. był zatrudniony przez Przedsiębiorstwo (...) i (...) . (...) we W. w pełnym wymiarze czasu pracy na budowie eksportowej od 19.11.1985r. do 30.06.1986r., gdzie wykonywał pracę spawacza (k. 36 i 37 akt). Wprawdzie w umowie o pracę z 15.11.1985r. wskazano, że wnioskodawca został zatrudniony na stanowisku ślusarza-spawacza, zaś w piśmie dotyczącym oddelegowania z budowy zagranicznej do kraju KP/ (...) określono jego stanowisko jako montera, jednakże w świetle kategoriycznych zeznań świadka W. F. i wnioskodawcy oraz treści w/w świadectw pracy należy uznać, że faktycznie ubezpieczony wykonywał wówczas stale i w pełnym wymiarze pracę spawacza, tj. pracę wymienioną w dziale XIV poz. 12 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 49).

Wynik uzupełniającego postępowania dowodowego potwierdził trafność stanowiska Sądu Okręgowego, iż E. A. legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 184 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 32 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz. 748) i § 2-4 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r.

Wprawdzie istotnie od okresu zatrudnienia wnioskodawcy w firmie (...) od 1.02.1994r. do 31.12.1998r., tj. przez 4 lata i 11 miesięcy podlegają wyłączeniu ze stażu szczególnego okresy urlopu dewizowego od 8 do 15.06.1994r. (8 dni), urlopu bezpłatnego w dniach 4.03.1994r. i 9.04.1997r. (2 dni), od 2 do 5.10.1997r. (4 dni), od 15.04. do 10.06.1994r. (1 miesiąc i 24 dni) i od 25.08. do 30.11.1997r. (3 miesiące i 7 dni), czyli w łącznym wymiarze okres 5 miesięcy i 15 dni. Pozostały okres stanowi zatem 4 lat 5 miesięcy i 15 dni pracy w szczególnych warunkach. Uwzględniając ten okres z niekwestionowanym przez organ rentowy okresem wykonywania przez wnioskodawcę pracy w szczególnych warunkach w okresie zatrudnienia w Techma O. w łącznym wymiarze 10 lat i 3 dni oraz okresem wykonywania pracy spawacza w Przedsiębiorstwie (...) od 19.11.1985r. do 30.06.1996r., tj. przez 7 miesięcy i 12 dni, staż ten wynosi łącznie 15 lat i 1 miesiąc.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny, nie znajdując uzasadnionych podstaw do uwzględnienia apelacji, na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.

Przewodniczący: Sędziowie: